

falunk és Vajka, a régió történetével. Ők már az elzártságba születtek, de ismerniük kell szüleik, nagyszüleik keserű sorsát, kiket a bősi vízi erőmű felvázcsatornája fizikailag elzárt a körzeti kisvárostól, Somorjától és a csatorna túloldalán lévő falvakban élő rokonaiktól. Az erőmű építése alatt munkahelyükre csak nagy kerülővel utazhattak, s azóta is az időjárás kénye-kedvének vannak kitéve, amely meghatározóan befolyásolja a közlekedést. A mi kisdíákjaink minden ezen sorsból még keveset érzékelnek. Nem kell korán kelniük, álmosan felülniük a kora reggeli autóbuszra, és nagy kerülővel utazni a bősi vagy a pozsonyi iskolákba.

Az ártéri erdők mellett élünk, csodálatos helyen, az Aranykertben. Itt csoda a tanulás is. Búbos banka repül matekóra alatt az iskolaudvarra. Ilyenkor megáll az idő. Nézzük, gyönyörködünk, s miután elszállt, új ismeretekkel gyarapodnak tanulóim. Róla, a csodás természetről, s annak védelméről.

Miután eredeti szakomat (matematika – technika alapjai) kilenc évig tanítottam, nevelőnként helyezkedtem el szülőfalum iskolájában, itt, Doborgazon. Három év után kezdtem tanítani, miután nagyon sokat tanultam, nélkülözhetetlen ismereteket szereztem az olvasás, írás, fogalmazás, a szlovák nyelvoktatás stb. tanításáról. A lényegét azonban nem lehet megtanulni... Mérheterlenül nagy szeretetnek kell benned lakoznia, hogy meg tudd szólítani a gyermeki lelket. Ha ez sikerül, kisdíákod megtesz érted mindent. Tanul is érted. Lehet, hogy valóban csak azért tanul, hogy neked megfeleljen – még akkor is, ha egyáltalán nem szeret tanulni. Lássuk be, mindig lesz olyan gyermek, aki nem szereti a tanulást. De ha szereti az iskoláját, a tanítóját, akkor hagyja, hogy oktassák, fejlesszék. Sikerül a leggyengébb képességű tanulókból is kihozni az önmagához mért maximumot.

Kisiskoláinkat és az alacsony diáklétszámú teljesen szervezett iskolákat a bezárás fenyegeti.

Légy kitartó, bátor tanító! Ha kell, újra menj ki az utcára! Legyenek szövetségeseid a szülők, az önkormányzat képviselői! Ne engedd, hogy iskoládat bezárják – gyermekeink életét megmentésük, megkeserítésük! Elvegyék azt, amiért mi, magyar tanítók élünk: nemzetünk fennmaradásáért, Felvidéken.

Országos tanévnyitó Buzitán

Mohňanský Csilla
A buzitai alapiskola igazgatónöje;
lakhely: Buzita, e-mail: mohnansky@post.sk

Nehéz lesz tárgyilagossáknak maradni, s talán nem is kell, hiszen egy pedagógus élete tele van érzelmekkel.

Tavasszal, amikor kiderült, hogy a 2014/2015-ös év országos tanévnyitóját kis falunkban, Buzitán rendezhetjük, nagy volt az öröm. Már akkor tudtuk, hogy adott a szükséges helyszín, hiszen gyönyörű katolikus templomunk van, amely 1797-ben lett felszentelve, a fogadás helyszínéül pedig a művelődési ház szolgál. Éreztük, hogy falunkért és iskolánkért sem kell szégyenkeznünk. Vannak tehetségeink, akiket meg szeretnénk mutatni – a Buzitai Citerazenekar, a Péderi Vegyeskar, Horňák Marek és Horňák Zsuzsa Zenekara. És azt is tudtuk, hogy vannak példaképeink, akiknek a szájából gyönyörűen hangzik majd az igehirdetés, az előadás, a konferálás, az útravaló és az üzenet (Nagy Zsuzsanna, Nagy Gábor református lelkészek, Száraz János katolikus plébános, Gál Sándor, író, Hanesz Angelika, iskolánk pedagógusa, Bujánszky Jolán, volt pedagógusunk). S ami a legnagyobb öröm, hogy 19 gyönyörű kis elsőst vezethetünk majd be a templomba.

Ahogy közeledett az időpont, erősödött az izgalmunk is. Nem vállaltunk-e sokat?! Meg tudjuk-e csinálni?! S amikor az ünnepi szó-

nok, Pröhle Gergely beszédében azt mondta, hogy egy pedagógus egy alkalommal azt kérte a gyerekektől, mondják el, minek örülnek, és mi az, amitől félnek – bennem megfogalmazódott, hogy éppen a mai nap az. Hiszen nagyon vártam és örültem neki, mégis féltem tőle. Így, utólag, azonban elmondhatom, hogy nem volt mitől félnem.

Az utolsó héten óriási volt az összefogás! Mindenki szorgoskodott, takarított, gyakorolt, készült, tervezgette az ünnepi menüt, díszítette a termet, a templomot... Mindenki hozzá szeretett volna tenni valamit a sikerhez. S úgy gondolom, hogy éppen ezért lehetett olyan felemelő ez a tanévnyitó! Lehet, hogy sokan úgy gondoljuk, ez a nap rólunk, pedagógusokról szól, ez mégsem így van. Ez a nap arról a 19, s országSZerte arról a sok kis elsősről szól, akik magyar iskolában kezdik a tanévet.

Köszönet minden kedves vendégnek, aki megtisztelte rendezvényünket, köszönet a szorgos kezeknek, az előadóknak, szónokoknak, igehirdetőknek, fellépőknek! Reméljük, hogy mindenki jó érzéssel és szép emlékekkel tért haza Buzitáról!

Mindenkinek nagyon sikeres 2014/15-ös tanévet!